

מוצניק, משה (קלאודיו)

משה, בן רוזה ויצחק ז"ל, נולד ביום י"ד באדר ב' תשי"א (22.3.1951) בארגנטינה ועלה ארצה עם משפחתו בשנת תשכ"ז (1967). הוא החל את לימודיו בעיר הולדתו בארגנטינה, סיים שם את הלימודים בבית הספר היסודי ואחרי כן למד שנתיים נוספות בבית ספר חינוך. לאחר שהגיע ארצה עם משפחתו, למד באולפן שבקיבוץ בית זרע ואחרי כן בחוות הנוער הציוני בירושלים, הוא סיים את לימודיו בבית חינוך, בלימודי ערב, ובמסגרת זו התכונן לבחינות הבגרות. משה ובני משפחתו היו חדורים תודעה ציונית עמוקה ושאיפה עזה לעלות למדינת ישראל. רצון זה הנחה אותם עוד בהיותם בארגנטינה, אך החלום עצמו התגשם רק בשנת תשכ"ז. עם הגיעה ארצה, בנתה המשפחה את ביתה החדש בירושלים. בני המשפחה נתקלו בקשיי הקליטה וההסתגלות המיוחדים לעולים חדשים. משה סייע לקליטתה של המשפחה ועשה רבות להתאקלמותה בחברה החדשה.

משה גויס לצה"ל במחצית מאי 1969 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות הוכשר כאיש צוות טנק ונשלח לשרת בבית הספר לשריון. הוא היה חייל מסור וממושמע, שזכה להערכת מפקדיו והיה אהוד על חבריו ליחידה בזכות מעלותיו הרבות ובזכות נכונותו לעזור לכל אדם. בתקופת שירותו בצה"ל נפטר אביו של משה ומאותה עת הוטלה עליו חובת הדאגה למשפחה. הוא היה קשור לביתו ודאג לאמו, שנותרה בבדידותה. את כל זמנו הפנוי בילה בבית, במחיצת אמו, והפך להיות ראש משפחה לכל דבר. כך גם הוטלה על משה הדאגה לפרנסת המשפחה ולהתבססות הכלכלית והחברתית.

במחצית מאי 1972 שוחרר משה מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון. במלחמת יום הכיפורים השתתפה יחידתו של משה בקרבות הבלימה וההבקעה נגד המצרים בסיני. באחד הקרבות שנערכו באזור מחנות "אבו סולטן" ביום כ"ב בתשרי תשל"ד (18.10.1973), נפגע משה ונהרג. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בהר הרצל בירושלים. השאיר אחריו אם (שנפטרה בשנת 1974) ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון: "משה ז"ל שירת בחיל השריון. הוא היה חייל נאמן וחבר מסור. כל מי שהכירו אהבו. זכרו של סמל משה מוצניק הוא קודש ונצחנו בלבנו בגאון".